

■ **Θέμα**

Μικροαστικό κόμμα ο ΣΥΡΙΖΑ

Μικροαστικό κόμμα με αστική ηγεμονία χαρακτηρίσε το πρόσφατο σώμα του ΝΑΠ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση τον ΣΥΡΙΖΑ. Η συστηματική του μετάλλαξη προωθείται ταχύτατα λόγω της αστικής διακυβέρνησης, καθώς σε συνθήκες κρίσης του ολοκληρωτικού καπιταλισμού η διαχείριση ωθεί στον σοσιαλφιλελευθερισμό.

Του Δ. Γρηγορόπουλου
σελ. 6-7

ΘΕΜΑ

Δεδομένη η συστηματική ένταξη

■ Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ

Το τελευταίο σώμα του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, σφραγίζοντας κι όχι βέβαια και τερματίζοντας μα πλούσια και ζωηρή συζήτηση, χαρακτήρισε τον ΣΥΡΙΖΑ κόμμα μικροαστικό με αστική ηγεμονία. Αυτός ο ορισμός είναι σ' αυτή τη μορφή του συνεπυγμένος και αφαιρετικός, πρόσφορος στην πρόσληψη απ' τη συνείδηση και χρηστικός στην ιδεολογική και πολιτική πάλη. Το σώμα όμως προχώρησε στη διατύπωση ενός ευρύτερου, αναπτυγμένου ορισμού. Αυτός δεν αποσκοπεί να συνθέσει αντιφατικές θέσεις με μικροαστικό αντιδιαλεκτικό τρόπο. Απλώς, παραθέτει σημαντικά στοιχεία αντού του ορισμού, που δεν είναι δυνατό ούτε αναγκαίο να συνεκφέρονται με τη συνεπυγμένη μορφή του. Επιπλέον προσθέτει στον ορισμό και μια δυναμική εξελικτική τάση. Η αναπτυγμένη και αιπολογική διατύπωση του συνεπυγμένου ορισμού έχει ως εξής: «Ο χαρακτήρας αυτός (σ.σ.: του ορισμού) καθορίζεται απ' τη δευτερεύουσα αντίφαση των συμφερόντων της μικροαστικής -εργατικής βάσης του με αυτά που υπηρετεί η κυριαρχη αστική πολιτική και από την αντίφαση αυτής της πολιτικής με τις ιστορικές καταβολές του ΣΥΡΙΖΑ, το πρόγραμμα και την ιδεολογία του, τα οποία διατηρούν τη σοσιαλιστική επαγγελία [...]». Προέρχεται από την Αριστερά, με ηγεμονική την αντίληψη που είχε πάρει διαζήνυπο από την επανάσταση, τον κομμουνισμό και είχε αποδεχεί διαχρονικά την ΕΕ, το ΝΑΤΟ και το συμβιθασμό με το κεφάλαιο και τους αστικούς θεσμούς [...] Η συστηματική ένταξη του ΣΥΡΙΖΑ είναι δεδομένη και αμετάλητη. Μέρος της βάσης του έχει αριστερές και αγωνιστικές καταβολές και πρακτική».

Στον ευρύτερο ορισμό προσδιορίζεται και η δυναμική της μετεξέλιξης του ΣΥΡΙΖΑ σε αστικό κόμμα, αφού υιοθετεί τη νεοφιλελεύθερη αντίληψη και μετατρέπεται σε αστικό σοσιαλφιλελεύθερο κόμμα, όπως χαρακτηρίζονται σήμερα τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα που ενοπεύζονται τη νεοφιλελεύθερη θεωρία και πολιτική. Συγκεκριμένα στον ευρύτερο ορισμό αναφέρεται: «Στην εποχή του ολοκληρωτικού καπιταλισμού και της κρίσης του και με δεδομένη την προγραμματική αποδοχή των ευρωκανόνων και του συστηματικού πλαισίου, τέτοια κόμματα οδηγούνται τελικά σε αποδοχή της νεοφιλελεύθερης αντίληψης και των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων-«μεταρρυθμίσεων». Επομένως: «Στην πορεία διακυβέρνησης του αστικού κράτους είναι ανοικτή η πορεία μετάλλαξης του ΣΥΡΙΖΑ σε αστικό κόμμα (μέσα από εσωτερικές ρήξεις, διασπάσεις, ενωματώσεις κ.λπ.)».

Ο χαρακτηρισμός του ΣΥΡΙΖΑ ισχύει όχι μόνο για το κόμμα αλλά και για την κυβέρνησή του σε πολλαπλάσιο βαθμό. Εύλογα, διότι η συστηματική μετάλλαξη πρωθείται πρωταρχικά απ' την επίλογή της αστικής διακυβέρνησης: «Στις συνθήκες του ολοκληρωτικού καπιταλισμού τα κόμματα που επιλέγουν την αστική διαχείριση τείνουν να μετατραπούν σε σοσιαλφιλελεύθερα». Μάλιστα, η υπουργοποίηση ενωματώνει αντικειμενικά και την ηγεσία της Αριστερής Πλατφόρμας.

■ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι ακόμη αστικό κόμμα. Τείνει σε αυτήν την κατεύθυνση με ραγδαίο ρυθμό και ατμομηχανή κυρίως την αστική κυβερνητική πολιτική (όπως εφαρμόζεται κυρίως στην οικονομία, τα εργασιακά και τη διπλωματία) απ' την οποία διαφοροποιούνται υποβαθμισμένα στοιχεία της εργατικής πλευράς του.

ΣΥΡΙΖΑ: ΜΙΚΡΟΑΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΜΕ ΑΣΤΙΚΗ ΗΓΕΜΟΝΙΑ

Π οι είναι το περιεχόμενο της έννοιας «μικροαστικό κόμμα»; Σε γενικές γραμμές όρισαν την έννοια οι Μαρξ-Ένγκελς (Κομμουνιστικό μανιφέστο) και ο Λένιν (Μικροαστικός και προλεταριακός σοσιαλισμός). Ο χαρακτήρας των μεσαίων στρωμάτων και της αγροτιάς, η διπλή θέση τους στην παραγωγή (ιδιοκτήτες και εργάζομενοι) τους αθεί σε πολιτικές αντιφάσεις και ταλαντεύσεις. Αφενός τους στρέφει εναντίον του μεγάλου κεφαλαίου που τους καταπέζει και τους καταστρέφει. Γ' αυτό και επιθυμούν την καταστροφή του. Αφέτορού όμως δεν επιθυμούν την κατάργηση της ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής γενικά και την καθολική κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Οι πολιτικοί και ιδεολογικοί τους εκπρόσωποι επεξεργάζονται πολιτικές θεωρίες και πρακτικές που εμφανίζονται σαν

«τρίτη κατάσταση», ο περίφημος «τρίτος δρόμος», σε σύγχρονη ορολογία, ανάμεσα στην αστική και προλεταριακή θεωρία και πολιτική. Αυτή η πολιτική και η ιδεολογία δεν έχουν αυτόνομο χαρακτήρα. Εκφράζουν έναν πολιτικό και θεωρητικό εκλεκτικισμό, δηλαδή τη συναρμολόγηση ασύμβατων (αστικών και προλεταριακών) θέσεων. Τρίμα των μεσαίων στρωμάτων μπορεί να υποστηρίξει την άποψη του προλεταριάτου, για να υπερασπιστεί τα σημερινά συμφέροντά του αλλά και τα μελλοντικά ως τμήμα της εργατικής τάξης στο σοσιαλισμό και τον κομμουνισμό, όπως μπορεί να περάσει και με την αστική άποψη, προσδοκώντας να υπερασπιστεί μ' αυτή τη σημαντική τα συμφέροντά του και να εξελιχθεί σε κεφάλαιο.

Με αφαίρεση λοιπόν ο όρος μικροαστι-

κό κόμμα δηλώνει την ταλαντεύομένη μεταξύ αστικής και εργατικής τάξης πολιτική. Στη μετάβαση όμως απ' το αφροημένο στο συγκεκριμένο ο όρος «μικροαστικό κόμμα» συνδέεται με τον προσδιορισμό «αστική ηγεμονία» που είναι και ο καθοριστικός (ΣΥΡΙΖΑ = κόμμα μικροαστικό με αστική ηγεμονία).

Ο ορισμός μ' αυτή τη μορφή είναι σαφής. Εννοεί ότι στο κόμμα αυτό κυριαρχεί οι αστική ιδεολογία και πολιτική έναντι στοιχείων-υπολειμμάτων εργατικής πολιτικής. Αφενός τους στρέφει εναντίον του μεγάλου κεφαλαίου που τους καταπέζει και τους καταστρέφει. Γ' αυτό και επιθυμούν την καταστροφή του. Αφέτορού όμως δεν επιθυμούν την κατάργηση της ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής γενικά και την καθολική κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Οι πολιτικοί και ιδεολογικοί τους εκπρόσωποι επεξεργάζονται πολιτικές θεωρίες και πρακτικές που εμφανίζονται σαν

κίτις πολιτικής διασώζονται στην κομματική βάση, ενώ η κυβέρνηση κυριαρχείται από μιαν εκδοχή αστικής πολιτικής. Μια άλλη όμως δομητική αντίληψη σχεδόν εξισώνει τις αντιφάσεις του ΣΥΡΙΖΑ, δέχεται αιχμειώσεις μόνο της δύναμής τους και όχι τη δυνατότητα ολοκληρωτικής κυριαρχίας της μίας, όπως συμβαίνει με τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα. Αυτά από μαρξιστικά επαναστατικά μετεξελίκτηκαν σε κόμματα αστικής διακείρισης αλλά με ισχυρά αριστερά στοιχεία μέχρι την επιβολή του ναζισμού, για να διαμορφωθούν απ' τη δεκαετία του 1950 στα σύγχρονα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα με αριγάτως κυριαρχη την αστική πολιτική και ιδεολογία και μάλιστα στη νεοφιλελεύθερη εκδοχή της μετά τη δεκαετία του 1980. Η αντίληψη που θεωρεί εγγενείς και

Με αφαίρεση ο όρος μικροαστικό κόμμα δηλώνει την ταλαντεύομένη μεταξύ αστικής και εργατικής τάξης πολιτική

ανεξάλειπτες τις αντιφάσεις του μικροαστικού ΣΥΡΙΖΑ θεωρεί διαρκώς διακυβεύομένη την ηγεμονία της μίας ή της άλλης τάσης, άρα πρεσβεύει και ένα αριστερό μέτωπο με έναν «διορθωμένο» προς την αριστερά ΣΥΡΙΖΑ... Γ' αυτό, επούτη παντίληψη χαρακτηρίζει τον ΣΥΡΙΖΑ μικροαστικό κόμμα, κόμμα με αντιφατικό χαρακτήρα κ.ο.κ. δηλαδή, με σχεδόν ισοδύναμες και διακυβεύμενες την αστική και εργατική τάση, αξιοποιώντας εργαλειακά την ανυπόστατη αυτή αντίληψη για τη θεωρητικοποίηση μιας προειδηπόνησης πολιτικής. Απενταίσας, στον ορισμό του ΝΑΡ πασσοτική μόνο διαφοροποίηση της αντιφάσης αυτής της Αριστεράς δίνει τη θέση της στη διαλεκτική ποιοτική εξελίξη της απ' τον αριστερό αναθεωρητισμό του ΚΚΕ εσ., στον μικροαστικό σοσιαλισμό του ΣΥΝ και του αρχικού ΣΥΡΙΖΑ, απ' αυτόν στον ορισμό του ΣΥΡΙΖΑ ως μικροαστικού κόμματος με αστική ηγεμονία, που στην πορεία της διακυβέρνησης του αστικού κράτους αντικειμενικά πρωθείται παντίληψη της μετάλλαξης του σε αστικό κόμμα. Τούτων δοθέντων, ανακύπτει το ερώτημα και παντίληψη εν μέρει για τον μη χαρακτηρισμό του ΣΥΡΙΖΑ ως ακραιφνώς αστικού κόμματος. Ένας τέτοιος ορισμός όμως, αν και προσεγγίζει την αλήθεια, αφού η πολιτική πλευρά του είναι η δεσπόζουσα και προσδιοριστική, δεν ταυτίζεται μ' αυτήν. Άρα ο ορισμός αυτός στην παρούσα φάση δεν είναι επιστημονικά ακριβής και επομένως ούτε και πολιτικά σκόπιμος. Στον ορισμό του Σώματος παντίληψη (ταλάντευση) του ΣΥΡΙΖΑ χαρακτηρίζεται δευτερεύουσα, μη ανταγωνιστική λόγω της σαφέστατης ηγεμονίας της αστικής πολιτικής που υπηρετεί η περίσσεια της συναίνεσης, προς το παρόν,

ΥΠΕΡΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Αναγκαία αντεπίθεση του λαϊκού κινήματος

■ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ - ΑΝΑΤΡΟΠΗ

Ο προσδιορισμός του χαρακτήρα του ΣΥΡΙΖΑ δεν αποτελεί ακαδημαϊκό τύπου ενασχόληση. Είναι προφανώς αναγκαίος, για να τοποθετηθεί σε σωστή βάση η πολιτική στάση απέναντι του. Ο χαρακτηρισμός του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση για το κόμμα και την κυβέρνηση ως κινητήρια δύναμη της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ θεωρεί την πολιτική αυτή αστική, πάρα τα αριστερά υπολείμματα στο κόμμα και όχι στην κυβέρνηση, θεωρεί ότι είναι πολιτική διαχείρισης του συστήματος. Μάλιστα, στο στάδιο του ολοκληρωτικού καπιταλισμού αυτή η αστική πολιτική ανεξάρτητα απ' το διαχειριστή της πρωθειώνει αντιδραστικές καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις. Αυτή η πολιτική είναι σ' όλα τα επίπεδα αντιλαϊκή και υπεραντιδραστική (βιοτικό επίπεδο, εργασία, δικαιώματα), ακόμη κι αν υπάρχει ένα σχετικά ποτ τόπο μείγμα της απ' τη συγκυβέννηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Όσο γίνονται ποι αισθητές οι επιπτώσεις αυτής της πολιτικής, ιδιαίτερα μετά το νέο δάνειο και τη συνομολόγηση καινούργιου Μνημονίου, πρέπει να οργανωθεί η εργατική-λαϊκή αριστερή αντεπίθεση και αντιπολίτευση, για να ηττηθεί και ν' ανατραπεί αυτή η πολιτική. Πρέπει να αποδεικνύεται με το λόγο και τη δράση ότι καμία παραλλαγή διαχείρισης δεν οδηγεί στο ξέφωτο, αλλά απλώς αναπαράγει και επιβαρύνει την εξαθλίωση του λαού. Στον αντίποδα, πρέπει να προβάλλεται ότι μόνον ο αντικαπιταλιστικός δρόμος οδηγεί σε ζωτικές κατακτήσεις που ολοκληρώνονται με την επανάσταση και την πορεία προς τον κομμουνισμό. Σ' αυτή την ταξική επαναστατική τακτική αντιπαραθετεί η έξι αριστερών κινδυνολογία που επισείει τον μπαμπούλα της Δεξιάς ή της Ακροδεξιάς, αν αποτύχει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ή, σε μιαν άλλη παραλλαγή, η κινδυνολογία ότι η πτώση του ΣΥΡΙΖΑ αναπόφευκτα θα συνεπιφέρει την πτώση της όλης Αριστεράς. Άλλες αριστερές φωνές μας προτρέπουν σε κριτική στήριξη της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, ώστε να «διορθωθεί» προς τ' αριστερά η πολιτική της. Άλλοι καλλιεργούν αυταπάτες για την ηγεσία της αριστερής πέριγμας του ΣΥΡΙΖΑ και προτείνουν συνεργασία και συμμετοχή σε πολιτικές πρωτοβουλίες και μάλιστα υπό την ηγεμονία της και σε κρατική μορφή.

Σ' αυτές τις υποτελείς προς τον ΣΥΡΙΖΑ και την κυβέρνηση του στάσεις υπόκειται η εσφαλμένη ανάλυση για τον μικροαστικό αντιφατικό χαρακτήρα του, τη συνύπαρξη στο διηνεκές της προοδευτικής και συντηρητικής πλευράς, τη δυνατότητα εναλλαγής της κυριαρχίας τους. Ο ορθός χαρακτηρισμός του ΣΥΡΙΖΑ δεν αφήνει περιθώρια για αυταπάτες και πολιτικές ουράς. Η ένταξη της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ στο σύστημα «είναι δεδομένη και αμετάλλητη» (Απόφαση Σύμμαχος). Αυτή η πραγματικότητα επιβεβαιώνεται και εμπεδώνεται απ' τη ροή και πρώθηση αστών πολιτικών στην κυβέρνηση και σε κρατικούς οργανισμούς. Εξάλλου ενσωματωμένη είναι και η ηγεσία της αριστερής πλατφόρμας του ΣΥΡΙΖΑ, που έχει αναλάβει κορυφαία ηνία της κυβέρνησης και συνευθύνεται για τις αποφάσεις, αρκούμενη να καταθέσει απλώς τη διαφοροποίησή της στα κομματικά όργανα. Απεναντίας, από αριστερές αντιλήψεις και πρακτικές διαπνέεται μέρος της βάσης του ΣΥΡΙΖΑ, το οποίο δεν έχει όμως πρόσβαση στην ηγεσία του και στην κυβέρνησή του. Όσο πρωθείται και ξένεται τη συστηματική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, αυτά τα τμήματα θα διευρύνονται και θα οξύνουν την αντίδραση τους απέναντι στην αστική πολιτική του. Μ' αυτές τις διαφοροποίησεις προς τ' Αριστερά, που θα αναπτυχθούν πρώτιστα στη βάση του ΣΥΡΙΖΑ, πρέπει η αντικαπιταλιστική Αριστερά ν' αναπτύξει συναγωνιστικές σχέσεις από θέσεις λαϊκής αντικαπιταλιστικής αντιπολίτευσης. Πρέπει να υποβοηθήσει την ένταξή τους στην αντεπίθεση του εργατικού λαϊκού κινήματος, την υπέρβαση αυταπατών για την άλωση του διαχειριστικού ΣΥΡΙΖΑ, την πολιτική και οργανωτική ρήξη με το κόμμα και την κυβέρνησή του.

ακολουθούμενη πολιτική. Γ' αυτό αδυνατεί να διαφοροποιηθεί απ' αυτήν την πολιτική σ' επίπεδο κοινωνίας. Περιορίζει την κριτική της απαγραφή στα κομματικά σώματα. Μέρος ωστόσο της βάσης του ΣΥΡΙΖΑ και μικρό μέρος του στελεχικού του δυναμικού έχουν αριστερές και αγωνιστικές καταβολές και πρακτικές. Αντιδρούν στην πορεία ενωμάτωσης του ΣΥΡΙΖΑ, προς το παρόν ήπια και αμίχανα. Οι αντιδράσεις τους όμως προϊόνται του χρόνου και του αστικού συμβιβασμού του ΣΥΡΙΖΑ θα κλιμακώνονται σ' αλληλεπίδραση με την ανάπτυξη του εργατικού λαϊκού κινήματος για την ήπια και της νέας διαχειριστικής πολιτικής.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, λοιπόν, δεν είναι ακόμη αστικό κόμμα. Τείνει προς αυτό με απομπική κυρίων την αστική κυβέρνηση πολιτική, απ' την οποία διαφοροποιούνται υποβαθμισμένα στοιχεία της εργατικής πλευράς του. Πρέπει να αποκλειστούν και άλλοι ορισμοί που έχουν στοιχεία παρεμφερή με τον ορισμό του ΝΑΡ.

Συγκεκριμένα: Ο ΣΥΡΙΖΑ στη σημερινή

μάτων του «πελάτη» σε ανταγωνιστικά κέντρα (Ρωσία, Κίνα). Έτσι, έχει εμπλακεί σε μια διελκυστίνδα με τους δανειστές, που θα καταλήξει τον Ιούνιο σε νέο υπέρογκο δάνειο και Μνημόνιο. Παράλληλα, η αστάθεια και αβεβαίοτητα απωτούν και προς την αριστερά και προς τα δεξιά. Το αριστερόστροφο ακροατήριο του ΣΥΡΙΖΑ βαθιάφα αντιλαμβάνεται την ουτοπία της αριστερής διακυβέρνησης χωρίς πολιτική ρήξης με το σύστημα: κεφάλαιο, αστικό κράτος, ΕΕ, ΝΑΤΟ. Οι ποι συντηρητικοί πολίτες, που εφούχασαν με τις διαβεβαιώσεις του ΣΥΡΙΖΑ ότι θα λυθούν τα προβλήματά τους εύκολα και ανώδυνα χάρη στη διαπραγματευτική μαργεία του, αγυρούχνηντας απ' το όνειρο, ανυποχώρηντα, ταλαντεύοντας, δίνουν πίστωση χρόνου στον ΣΥΡΙΖΑ αλλά όχι για πολύ ακόμη. Υπάρχει ανοξά στον κόσμο για το χρόνο και το βαθμό πραγματοποίησης των επαγγελιών του ΣΥΡΙΖΑ. Η διαφανόμενη διάψευση των επαγγελιών του δημιουργεί κενό εναλλακτικής λύσης.

του μορφή δεν είναι κόμμα του «μικροαστικού σοσιαλισμού». Ο μικροαστικός σοσιαλισμός έχει ριζοσπαστικό πρόγραμμα. Διακρίνεται το σοσιαλισμό, που δεν είναι όμως επαναστατικός, επιστημονικός και ολοκληρωμένος. Δεν είναι επίσης κόμμα σοσιαλ-ρεφορμιστικό, δηλαδή κόμμα που ευαγγελίζεται το σοσιαλισμό, αλλά ακολουθεί ρεφορμιστική μεθοδολογία. Έχει δύο τάσεις, την αριστερή-ριζοσπαστική και την αστική-εκσυγχρονιστική, που χαρακτηρίζει τα σύγχρονα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα. Ο ΣΥΡΙΖΑ, έχοντας εγκαταλείψει ουσιαστικά και τον όρο σοσιαλισμός, προσεγγίζει τη δεύτερη τάση.

Στοιχεία και ιδιόμορφου λαϊκισμού που επικυρίωσαν στον ΣΥΡΙΖΑ. Καλλιεργείται τεχνέντωνά ένας έντονος αρχηγισμός ως συγκολλητική ύλη διαφορετικών και αντίθετων τάσεων. Ο λαός ως υπερταξιακή έννοια προβάλλεται εντονότερα απ' την ανάλυση των συμφερόντων και του ρόλου των τάξεων και την ιεράρχηση τους. Υπερπροβάλλεται απ' τη Δεξιά ο λαϊκισμός του ΣΥΡΙΖΑ κατά τη σύγχρονη νεοφιλεύθερη έννοια της καταδύνησης και της αναπαράγεται και επιβαρύνει την εξαθλίωση του λαού. Στον αντίποδα, πρέπει να προβάλλεται ότι μόνον ο αντικαπιταλιστικός δρόμος οδηγεί σε ζωτικές κατακτήσεις που ολοκληρώνονται με την επανάσταση και την πορεία προς τον κομμουνισμό. Σ' αυτή την ταξική επαναστατική τακτική αντιπαραθετεί η έξι αριστερών κινδυνολογία που επισείει τον μπαμπούλα της Δεξιάς ή της Ακροδεξιάς, αν αποτύχει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ή, σε μιαν άλλη παραλλαγή, η κινδυνολογία ότι η πτώση του ΣΥΡΙΖΑ αναπόφευκτα θα συνεπιφέρει την πτώση της όλης Αριστεράς. Άλλες αριστερές φωνές μας προτρέπουν σε κριτική στήριξη της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, ώστε να «διορθωθεί» προς τ' αριστερά η πολιτική της. Άλλοι καλλιεργούν αυταπάτες για την ηγεσία της αριστερής πέριγμας του ΣΥΡΙΖΑ και προτείνουν συνεργασία και συμμετοχή σε πολιτικές πρωτοβουλίες και μάλιστα υπό την ηγεμονία της και σε κρατική μορφή.

Σ' αυτές τις υποτελείς προς τον ΣΥΡΙΖΑ και την κυβέρνηση του στάσεις υπόκειται η εσφαλμένη ανάλυση για τον μικροαστικό αντιφατικό χαρακτήρα του, τη συνύπαρξη στο διηνεκές της προοδευτικής και συντηρητικής πλευράς, τη δυνατότητα εναλλαγής της κυριαρχίας τους. Ο ορθός χαρακτηρισμός του ΣΥΡΙΖΑ δεν αφήνει περιθώρια για αυταπάτες και πολιτικές ουράς. Η ένταξη της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ στο σύστημα «είναι δεδομένη και αμετάλλητη» (Απόφαση Σύμμαχος). Αυτή η πραγματικότητα επιβεβαιώνεται και εμπεδώνεται απ' τη ροή και πρώθηση αστών πολιτικών στην κυβέρνηση και σε κρατικούς οργανισμούς. Εξάλλου ενσωματωμένη είναι και η ηγεσία της αριστερής πλατφόρμας του ΣΥΡΙΖΑ, που έχει αναλάβει κορυφαία ηνία της κυβέρνησης και συνευθύνεται για τις αποφάσεις, αρκούμενη να καταθέσει απλώς τη διαφοροποίησή της στα κομματικά όργανα. Απεναντίας, από αριστερές αντιλήψεις και πρακτικές διαπνέεται μέ